

— Много го слѣдователно мразишь.

— Доро до емьрть. Искамъ Кора да стане графиня. Тя ми аресва много, искамъ да ѝ сторіж добро. Тя е хубава, има остроуміе, пріятность, самооболщеніе като баща си, и крайна гордость. Ще стане слѣдователно чудесна патриціанка.

— Дъ е този безцѣнныйтъ лордъ ?

— Въ Нью-Йоркъ. Той е на четьредесеть години и пѣтешествува по ученна часть.

— Той е слѣдователно мѣдрецъ ?

— Той ! Струва ми са че никога не е и стѣпвалъ въ библіотека ; но е прочуть борець и побойникъ съ юмуцы, славенъ плавачъ, искусенъ ѣздачъ и отъ сичкытъ джентлмены на Европѣ, той е единчкыйтъ който може да смукне цѣлы ведра безъ да падне отъ мѣстото си. Има сила герколесовска. Единъ день, когато са надпрѣпускавахъ, неговѣтъ конь са хлѣзнѣ ; разяренъ защото загуби баса, скочи отъ коня долу и съ единъ юмрукъ го уби. Горкото животно паднѣ мъртво като че го устрѣли молнія. Този, пріятелю, лордъ Аберфойль, графъ Кылкенни, е личныйтъ ми врагъ.

— Че какъ станѣхте врагове ?

— Случайно. Ный и двама плавамы като рыбы. Единъ день го срѣшнѣхъ при водопада на Ниагарѣ, когато са готвеше да прѣплава отъ една брѣгъ на другыя и прѣдлагаше басъ че никой не ще смѣе да го послѣдува. Сичкытъ му ся смѣяхъ. А той распаденъ отъ сока на Бакха по-